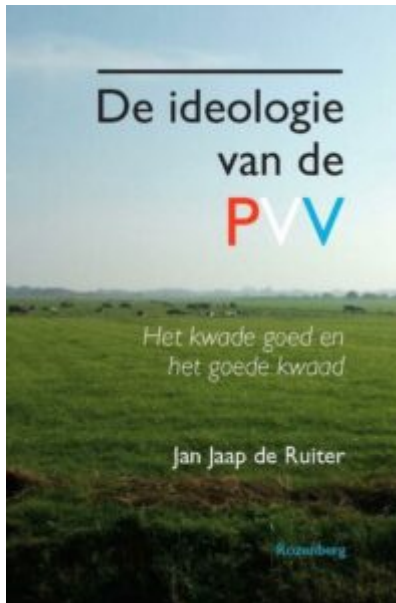

De ideologie van de PVV ~

Hoofdstuk 6: Emigratie en multiculturaliteit

De Molukken

De islamitische jaartelling neemt de emigratie van de profeet Mohammed in 622 AD van Mekka naar Medina als startpunt. Emigratie en islam zijn dan ook nauw met elkaar verbonden en het is op basis van deze observatie dat Bosma tot de volgende stelling komt: 'Emigratie is altijd een belangrijk wapen geweest van de islam' (p. 177). Hij voegt er een element aan toe: emigratie is een wapen van de moslims, geen verschijnsel. De islam diende en dient verspreid te worden over de hele wereld.

Bekeringsijver is geen enkele grote godsdienst vreemd, en dat geldt ook voor het door Bosma zo opgehemelde christendom.

Christenen en moslims zitten elkaar dan ook vaak in de weg in de randgebieden van beide religies. Bosma geeft er een voorbeeld van en ik citeer: 'Op de Molukken, waar de lokale christelijke bevolking "*door de eeuwen trouw*" (aanhalingstekens van Bosma) was aan Nederland, zijn deze christelijke *autochtonen* in de problemen geraakt door de mosliminwijkelingen' (p. 177).

Om meerdere redenen is dit citaat interessant. Bosma gaat ervan uit dat de Molukken oorspronkelijk christelijk waren, de - let op de term - *autochtone* bevolking hing het christendom aan, maar daar kwamen de moslims, let weer op de term, *de inwijkelingen*, en die veroorzaakten problemen voor de bevolking, die, let weer op de manier van formuleren, *door de eeuwen heen trouw aan Nederland was*.

Een blik in geschiedkundige werken over de Molukken genereert een heel ander beeld over hun geschiedenis en godsdiensten.

Aan het begin van de zestiende eeuw komen de Molukken in beeld van de Europese koloniale machten, Portugal voorop.

Knaap stelt in Knaap, Manuhutu & Smeets (1992) dat er 'reeds in de vijftiende eeuw moslims op de Ambonse eilanden aanwezig waren' (p. 11), en dat het proces

van islamisering pas goed op gang kwam rond het jaar 1510. In 1512 verschijnen de Portugezen in de Molukken en in de jaren 1536-1538 verzoekt het 'heidense' dorp (aanhalingstekens van Knaap) Hatiwe dan 'om een bondgenootschap met de Portugezen en gaat als eerste tot het christendom over' (p. 12). Een kleine eeuw later 'veroverd de VOC de Portugese posities op de Ambonse eilanden' (p. 12). De conclusie van Knaap betreffende de geschiedenis van de Molukken luidt als volgt:

'Wanneer wij de bovenstaande chronologie nader beschouwen dan valt te concluderen dat het eerste cluster, 1510-1520, met de islamisering, de komst van de Europeanen en Ternatanen en de kruidnagel, het tweede, 1536-1538, met de introductie van het christendom en het begin van het Europese koloniale bestuur, en het achtste, 1652-1658, de definitieve onderwerping van de kustbevolking van het westelijke gedeelte van de Ambonse eilanden aan het koloniale gezag en de daarmee samenhangende beperkingen van het verspreidingsgebied van de kruidnagelcultuur, veruit het belangrijkste zijn' (p.13).

Het moge duidelijk zijn dat de islam de Molukken eerder bereikte dan het christendom en dat de Molukken toch vooral een wingewest waren voor de kruidnagelcultuur. Dit beeld wordt bevestigd door het werk van De Graaf (1977). Deze beschrijft de geschiedenis van de Molukken ook volgens genoemde chronologie. Daarbij maakt hij opmerkingen over de naam

Molukken. Hij stelt dat sommigen meenden dat de naam van de eilanden, 'dit *Maloeke* van het Arabische woord *malik*, d.i. koning kwam'. 'De Molukken zouden dus Eilanden der Koningen zijn' (p. 20). Het Arabisch als taal is onverbrekkelijk verbonden met de islam. De Graaf stelt verderop (p. 23) dat 'Ambon in zijn historie weinig tijden gekend heeft zo rijk aan ingrijpende gebeurtenissen als de jaren omstreeks 1500. Twee werden reeds besproken: de invoering van de *kruidnagelteelt* en de komst van de *Islam*. De derde is de *ontdekking* van de Molukken door de Portugezen' (het cursief is van De Graaf).

Deze korte historische exercitie toont aan dat er heel wat af te dingen valt op de visie van Bosma. De islam vestigde zich eerder op de Molukken dan het christendom en de eilanden vormden toch vooral een wingewest, eerst voor de Portugezen, later voor de Nederlanders. Dat zet de vermeende trouw van de 'autochtone christelijke bevolking door de eeuwen heen' wel in een heel ander daglicht. Bosma's eurocentrisme is opvallend, evenals zijn tamelijk paternalistische visie op die Molukkers die 'Nederland zo trouw waren'. Laat de Molukkers het maar niet horen. Ze zijn ernstig teleurgesteld, zo niet zwaar

gefrustreerd over het gedrag van de Nederlandse overheid en mochten er al minderheidsgroepen in Nederland zijn geweest die geweld gebruikt hebben, dan zijn het de Molukkers wel, maar daarover geen woord in Bosma's boek.

Het Amerika van Columbus

Bosma wil voorbeelden geven van welke idiote vormen het multicultidenken kan aannemen. Maar zijn tegenvoorbeelden vind ik minstens zo krom. Een ander citaat: 'Wie het waagt te zeggen dat Columbus Amerika heeft ontdekt, kan rekenen op een ernstige reprimande: de indianen woonden er toch al?' (p. 203). Bosma komt tot deze uitspraak in zijn verhandeling over de ideologie van het multiculturalisme, die breed ingang gevonden heeft in de Amerikaanse samenleving.

Bosma heeft enige jaren in de Verenigde Staten gewerkt en gestudeerd. Zeggen dat Columbus Amerika heeft ontdekt getuigt van eurocentrisme en dat is aldus Bosma, 'een ernstige afwijking van de partijlijn' (p. 203). Hij zegt dus met zoveel woorden dat er niets mis is met eurocentrisme. Ik vind het allemaal prima, maar toch wringt er ook hier iets in de redenering. Laat ik eerst een ander citaat geven en dan terugkomen op het Amerika-en-de-indianen voorbeeld: 'Vrijwel alle multiculturele staten zijn na een hoop ellende gedesintegreerd' (p. 188). Deze lijn doortrekkend stel ik vast dat de Verenigde Staten op termijn zullen desintegreren net als de Sovjet-Unie dat indertijd deed.

Als er ergens ter wereld in een land de nadruk wordt gelegd op eigen identiteit en achtergrond, van de zwarten, de hispanics, de indianen, en andere groepen, dan is het Amerika wel. Ik durf de stelling wel aan dat Amerika een multiculturele samenleving is en dus, aldus Bosma, gedoemd te mislukken. Ik redeneer nog even door: het drama dat Amerika gaat overkomen, had voorkomen kunnen worden als die Columbus en in zijn gevolg de Europeanen, Amerika nooit bevolkt en gekoloniseerd hadden.

Dan was het gewoon monocultureel indiaans gebleven, waren de Indianen ook niet bijna uitgemoord en hadden we een groot monocultureel indiaans land gehad in plaats van de Verenigde Staten.

Monoculturaliteit

'Monoculturaliteit, aangevuld met christelijkwesterse waarden als vlijt, discipline, eerlijkheid en efficiency zorgden voor een ongeëvenaard hoogtepunt in de menselijke geschiedenis. Het heeft de mensheid alles gegeven waar ze ooit naar heeft kunnen verlangen' (p. 187). Voilà, het standpunt van Bosma en de PVV over

culturaliteit. Geen woord over bijvoorbeeld de uiterst gedisciplineerde, efficiënte en respectvolle culturen van China, Korea en Japan. Het christendom, het westen heeft het primaat op humaniteit. Bovendien: 'Democratieën voeren zelden oorlog, en al helemaal niet met andere democratieën' (p. 188). Als je de Verenigde Staten een democratie noemt, dan komt de laatste uitspraak in een bijzonder daglicht te staan. En wat te denken van 's werelds grootste democratie, India? Het land is al vanaf zijn stichting min of meer in staat van oorlog met buurland Pakistan. Tegen elke uitspraak van Bosma over het ideaal van de monoculturele samenleving staan zo talloze voorbeelden. Maar dan nog iets anders: 'Een niet-multiculturele samenleving lijkt ook een voorwaarde voor iets anders: de verzorgingsstaat' (p. 188). Immers, 'in een land waar de bevolking zich beschouwt als één familie, is men eerder geneigd de mensen die het tegenzit te helpen' (p. 188). Want: 'immigratie en diversiteit versterken het sociaal isolement' (p. 189). Nederland is een land waar veel culturen gevestigd zijn. Het is een land dat ook een welvaartsstaat is (die nu in snel tempo mede dankzij de PVV wordt afgebroken, maar dit terzijde). Is dat al niet een voorbeeld tegen de laatste stellingen van Bosma? Het doet me denken aan het motto van de protestantse voorman Abraham Kuyper (1837-1920), indertijd 'soevereiniteit in eigen kring'. In de periode dat Nederland (zo ongeveer tussen 1860-1970) een zuilenmaatschappij was, met een protestantse, katholieke en socialistische zuil, was het vrijwel ondenkbaar lid te worden van elkaars sportverenigingen of vakbonden of elkaars kranten te lezen. Het was in zekere zin ieder voor zich, maar toch bestond de maatschappij uit diverse subsamenlevingen, ieder met zijn eigen cultuur. Nederland is in die zin dus ook nooit monocultureel geweest en ik begin me steeds meer af te vragen welke samenleving nu echt monocultureel is. Bosma geeft er geen specifieke voorbeelden van. Overigens waren het tamelijk monoculturele staten, Frankrijk en Duitsland, die talloze oorlogen zijn begonnen of hebben gevoerd en ook het 'monoculturele' Engeland kon er wat van in de periode van het kolonialisme in Afrika en Azië.

De multiculturele ideologie

Een aantal citaten over de multiculturele ideologie: 'Het multiculturalisme is ten gevolge van de sixtiesomwenteling onze nationale staatsideologie geworden' (p. 320); 'Het "antifascisme" brengt ons een totalitaire ideologie, en op weg daarnaartoe de ondergang van de verzorgingsstaat, democratie en sociale stabiliteit' (p. 320); 'De multiculturele samenleving is het resultaat van een uitholling van de democratie' (p. 119); 'Ook in multiculti-Nederland is taal een

manier om het denken te beïnvloeden. Door het gebruik van woorden en termen en het kaderen van begrippen wordt ons de denkwereld van de multiculturalistische elite opgedrongen' (p. 237);

'Moslimmigranten zijn de stoottroepen van mei 1968; het zijn de mohammedanen die moeten slagen waar de soixant-huitards faalden: de vestiging van het postraciale, multiculturele, egalitaire Utopia vol broederschap en zonder archaïstische nationale symbolen - en al helemaal zonder christendom' (p. 318). De kruistocht van Bosma culmineert in zijn hoofdstuk 7b onder de titel *Een geloofsbelijdenis*. Bosma vat het multiculturalisme daar in 20 artikelen samen. In 11 van de 20 artikelen wordt verwezen naar islam, moslims, Koran of Marokkanen en zo legt Bosma de link tussen multiculturalisme en islam. Want daar komt het uiteindelijk op neer: het multiculturalisme is het speeltje van de linkse elite, de massa wil er niets van weten, het wordt de massa opgedrongen, en de moslims met hun bekende dubbele agenda spelen het spel vrolijk mee om later, als er geen weg meer terug is, de macht over te nemen, het land te islamiseren en de sharia in te voeren.

Ergens bereikt een immigratiestroom een tipping point. Dan worden niet de immigranten aangepast aan het gastland, maar dan wordt het gastland aangepast aan de inwijkeling '(p. 141). En dat allemaal als je theses van de multiculturele geloofsbelijdenis (hoofdstuk 7b) volgt en toepast.

Hitler en multiculturaliteit

Bosma maakt in zijn *De schijn-élite van de valse munters* deze keer geen vergelijking tussen het multiculturalisme en Hitler en diens nationaal-socialisme. Dat is ook erg lastig. Mocht multiculturalisme het stokpaardje zijn van huidig links, het was het beslist niet van zijn 'voorganger'. Hitler was bij uitstek een aanhanger van volkomen verderfelijke raciale ideeën en ik hoef niet uit te wijden waar die toe leidden. De door Hitler aangestelde machthebber over Nederland, Arthur Seyss-Inquart, uitte in eerste instantie 'goede' intenties: 'Wij komen hier niet om een volk te knechten en te vernietigen of om een land zijn vrijheid te ontnemen' (citaat uit Vermaat, 2010, p. 250), maar uiteindelijk werd ons land genadeloos uitgemolken, beroofd en geterroriseerd en werden onze mensen gedood.

Wederom is het van belang vast te stellen welke woorden en denkbeelden in Bosma's boek niet voorkomen.

Besluit

Praten over culturen is wat mij betreft veel complexer dan de eenvoudige tegenstelling monocultuur-multicultuur. Mensen van alle tijden mengen zich of we dat nu willen of niet. Mensen vormen uiterst tolerante mono- of multiculturen, of buitengewoon wrede mono- of multiculturen. Er komen zo verschrikkelijk veel aspecten bij culturen kijken. Ik wil niets afdoen aan de observatie dat de ene cultuur prettiger om in te leven is dan de andere, maar wat ik ook vaststel is dat je blindstaren op wat monocultuur is en de ideale samenleving die deze zou voortbrengen en de afkeer van alles wat multicultural is, historisch en empirisch gewoon niet houdbaar is. Wat me wel opvalt, en ik parafraseer een eerder citaat van Bosma in dit stuk (zie boven): 'Ook in PVV-Nederland is taal een manier om het denken te beïnvloeden. Door het gebruik van woorden en termen en het kaderen van begrippen wordt ons de denkwereld van de PVV-elite opgedrongen' (p. 237).

Het gaat om het constante bashen van de PVV van alles wat links ('verschrikkelijk') en islam ('stemvee') is, en multicultureel ('multicul') heet, en dat ertoe leidt dat volk en elite, om maar in termen van Bosma te blijven, zich in steeds meer gepeperde termen uitlaten over met name de moslims. De politiek van uitsluiting die de PVV voert, vindt plaats in taal, in de geschreven tekst van PVV'er Bosma en de gesproken woorden van PVV-vertegenwoordigers in het land die meer en meer in de media verschijnen.